

CESTY ZA KULTUROU

Hrabství kontrastů a rozmanitosti

Když se řekne Velká Británie, drtivá většina Čechů si představí Londýn. To obrovské město plné shonu, složitého metra a dvouposchodových autobusů. Jsou však oblasti, kam stojí za to zajet a blíže se seznámit s jejich krásami. Mezi ně určitě patří Wiltshire, Salisbury a okolí.

Už méně českých cestovatelů si uvědomí, že Velká Británie je toho schopna nabídnout mnohem více. Jako podnikatel a člověk, který celý život hodně cestoval, jsem měl možnost vidět a procestovat mnoho koutů světa, poznat různé světové kultury a vidět několik divů světa.

Proto si tedy dovoluji tvrdit, že mohu srovnávat. Ano, Velká Británie stojí za to, vyplatí se jí prozkoumat z mnoha úhlů a pohledů.

Důvodů, proč si běžný Čech asi nedokáže představit, proč by měl jet do Velké Británie na dovolenou, je určitě hned několik. Mnoho z nich jsou však pouze předsudky a nejsou pravdivé!

Drahé ceny. Vše srovnáváme s Londýnem, ale opak je pravdou. Wiltshire je cenově velmi příznivý! Když si uvědomíme, jak silná je nyní česká koruna, není na co čekat.

Začneme cestou

Jak už bývá zvykem, nejlépejší letenky seženete přes Easy Jet, kde se ceny pohybují kolem 2000 Kč. Hned po příjezdu se musíte přeorientovat a uvědomit si, že se zde pořád řídí na levé straně, a tak si dvakrát rozmyslete, zda si v půjčovně chcete půjčit auto. Bez problému ho však seženete ve doplnit za poplatek 45 EUR na den.

První velký úkol je si zajistit ubytování. Abyste nasáli tajemnou atmosféru této oblasti, z vlastních zkušeností doporučuji **bed and breakfast**, neboť majitelé si své hosty hýčkají a budou si vás rozmazlovat velmi osobním přístupem! Ani vaše peněženka nebude vystavena velké zátěži, noc Vás přijde na cca 50 EUR. Doporučuji zarezervovat přes internet dopředu, dobrodružnější povahy, však nějaké ubytování vždy najdou na místě.

A kam se tedy ve Wiltshire podívat?

Salisbury

Zcela jistě Salisbury. Cesta je velmi snadná. Můžete využít například, jak jsem již zmínil aerolinky Easy Jet do Bristolu a odtud z vlakového nádraží přímo do Salisbury a to jen za 23 EUR.

Salisbury je zkvétající s dobře udržované jediné větší město ve Wiltshire. Je to velmi příjemné město bez okrajových sídlišť a mrakodrapů. Místní architekti velmi respektují výšku věže

WILTSHIRE, ANGLIE

místní katedrály a nové stavby projektují jen do určité výšky. Město vzniklo na počátku 13. století, kdy sem bylo přesunuto biskupství z Old Sarum, starobylé pevnosti z doby železné, jež nyní stojí na severním okraji města.

Katedrála

Kdo přijede v Salisbury nesmí v žádném případě minout katedrálu. **Katedrála** začala být stavěna roku 1220, byla z velké části dokončena během 40 let proto její sloh je proto unikátně jednotný, s jedinou prominentní výjimkou - věží, která byla přistavěna o století později a která se svými 137 metry nejvyšší v Anglii. To, že se dochovala až dodnes, je tak trochu zázrak, neboť její základy v bažinaté půdě jsou hluboké pouze asi 2 metry a když ji tu Christopher Wren přeměřoval, zjistil, že se naklání o téměř 77 centimetrů. Další budovou, která v The Close

stojí za vidění, je **King's House**, v němž najdete **Salisbury and South Wiltshire Museum**, kde se dozvíte mnoho zajímavého o místní historii. Je tu velmi dobrá expozice věnovaná Stonehenge a také životu a době Keitha Pitta-Riverse, otce moderní archeologie, jenž odkryl mnohé z prehistorických staveb ve Wiltshire, včetně Avebury. Brána **North Gate** vede z The Close do starších uliček centra, které nesou jména jako třeba Fish Row či Salt Lane, jež poukazují na to, že zde dříve byla tržitiště. V centru se dochovalo mnoho hrázděných domů a hostinců a v Silver Street, poblíž Market Square, stojí na kůlech poslední ze čtyř tržistištních křížů Poultry Cross. **Saliburský trh**, který se tu koná v úterý a o sobotách, probíhá ve velké části města, stejně jako v dřívějších dobách, kdy město bohatlo z obchodu s vlnou.

Katedrála stojí v **The Close**, největším a nejpůsobivějším kostelním areálu v zemi, poklidné oboře s trávníky a pohlednými starými stavbami. Většina domů zde má gregoriánská průčelí, ačkoli některé, jako například **Bishop's Palace** a **děkanství**, pocházejí ze 13. století. **Mompesson House**, postavený roku 1701 zámožným kupcem, je pěknou ukázkou staveb z období vlády Anny Stuartovny a uvnitř najdete několik velmi pěkně zařízených pokojů z 18. století a nádherně řezané schodiště. Další budovou, která v The Close

stojí za vidění, je **King's House**, v němž najdete **Salisbury and South Wiltshire Museum**, kde se dozvíte mnoho zajímavého o místní historii. Je tu velmi dobrá expozice věnovaná Stonehenge a také životu a době Keitha Pitta-Riverse, otce moderní archeologie, jenž odkryl mnohé z prehistorických staveb ve Wiltshire, včetně Avebury. Brána **North Gate** vede z The Close do starších uliček centra, které nesou jména jako třeba Fish Row či Salt Lane, jež poukazují na to, že zde dříve byla tržitiště. V centru se dochovalo mnoho hrázděných domů a hostinců a v Silver Street, poblíž Market Square, stojí na kůlech poslední ze čtyř tržistištních křížů Poultry Cross. **Saliburský trh**, který se tu koná v úterý a o sobotách, probíhá ve velké části města, stejně jako v dřívějších dobách, kdy město bohatlo z obchodu s vlnou.

Avebury Stone Circle a Silbury Hill

Tyto dvě unikátní místa od sebe leží pouze několik kilometrů, a tak je můžete jejich návštěvu spojit do jednoho dne.

"**Avebury** předčí Stonehenge tak, jako katedrála vyniká nad obvyčejným kostelem" prohlásil anglický starožitník John Aubrey.

Ten v roce 1649 u malé vesničky v jihoanglickém Wiltshiru objevil unikátní

megalitickou stavbu. Věřím, že každý, kdo toto místo navštíví musí uznat, že tento aveburský kromlech si zaslouží stejnou pozornost jako mnohem známější Stonehenge. To mnohem kompaktnější, a tak se může zdát návštěvníkům i o něco hezčí. Ovšem o významu a hodnotě těchto dvou míst bych se nerad přel a jen těžko by se určovalo, která z těchto dvou lokalit je prostě "víc".

Kamenný kruh **Avebury Stone Circle** vystavěný přibližně v roce 2500 př. Kr. byl kdysi pravděpodobně náboženským centrem. Lidé, kteří tento kruh stavěli zde dohromady prý strávili 1,5 milionu hodin a trvalo to téměř 500 let než se dospělo k finální podobě. Toto místo přímo srší mystikou. A navíc nemáme tušení, proč to vlastně celé

tvořili. Je to největší kamený kruh na světě. Zároveň je to unikátní neolitická památka a velká záhada. Má průměr 427 metrů (zabírá plochu 11,5 ha). Avebury je tvořeno obřím prstencem skoro 100 pískovcových pilířů, širokým příkopem a je obehnáno výrazným kruhovým valem. Soustava kruhů je tak rozlehlá, že v jejím středu se dokonce nalézá vesnice. Hlavní obří prstenec v sobě obsahuje ještě další 2 menší kruhy (zde se odehrávaly rituály a ceremonie) a zvláštní kamené útvary. Kameny nebyly nijak upravovány ani otesávány a jejich váha je okolo 40 tun. Mnohé z kamenů však v 18. století zničili pověřiví vesničané. Zničit tyto kameny není žádná hračka, a tak je rozpálili ohněm a následně polili vodou, čímž se narušila jejich struktura a začaly pukat. Menší části kamenů využili jako stavební materiál na stavbu svých obydlí. Zničením kamenů chtěli "pročistit" pole pro pěstování obilí.

Silbury Hill je největším pravěkým náspem na světě vytvořeným člověkem. Toto je jako rekord zapsáno i v Guinnessově knize rekordů. Jeho význam ovšem navzdory rozsáhlým vykopávkám zůstává stále záhadou. Byl postaven z křídových kvádrů kolem roku 2750 před Kristem, zabírá plochu 2 hektarů a dosahuje výšky 40 metrů. Patrně

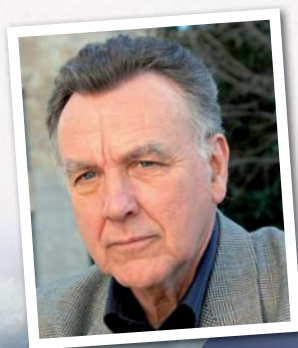
WILTSHIRE, ANGLIE

byl vytvořen pro kulturní účely, konání rituálů. Jedna legenda také tvrdí, že uvnitř se skrývá zlatá jezdecká socha jednoho z dřívějších vůdců – avšak tato teorie se nepotvrdila. Je to největší evropská mohyla a posvátné místo starověkých Keltů. Právě v okolí tohoto náspu je každý rok „vytvořeno“ mnoho kruhů v obilí, nádherných a tajemných zároveň.

Jak jsem již zmínil – tedy největší uměle navršená mohyla na světě. Se svými téměř čtyřiceti metry výšky a objemem 350 000 metrů krychlových se téměř vyrovná některým menším egyptským pyramidám. Radiokarbonovou metodou jsou počátky jeho vzniku datovány kolem roku 2600 před naším letopočtem. Dlouho se předpokládalo, že je to monumentální pohřební mohyla. Archeologické sondy do nitra kopce však neobjevily nic jiného než hlínu a křídou. Navršení Silbury Hill si podle odhadu vyžádalo na 18 milionů pracovních hodin, tedy práci 700 lidí po dobu deseti let. K čemu svým tvůrcům sloužil, se můžeme pouze dohadovat. Ale to je právě to, co člověka na tom podivném kopci strašně baví!

Ale co by to bylo za dovolenou, aniž bychom viděli oceán! Nejnámějším přímořským letoviskem, ležícím na jižním pobřeží anglického Dorsetu, s jedenácti kilometry písčitých pláží, s parky a zahradami, je **Bournemouth**. Zde se mísí současnost s tradicí, takže si každý návštěvník přijde na své. Na dramatickém západním pobřeží se nachází mnoho geologicky významných míst, jako jsou Durdle Door, Lulworth Cove či Old Harry Rocks. Dále můžete objevovat na fosilie bohaté pobřeží, zvané „Jurassic Coast“. Okouzující rybářské přístavy inspirovaly generaci spisovatelů od Jane Austin po Johna Fowlese. Je to ale i kraj kraj romanopisce a básníka Thomase Hardyho. Ano, ne nadarmo se této mystické části země s prastarým lesem, vřesovými poli, močály a volně žijícími stády koní říká země kontrastů.

Executive Director **Simon Rawlence**,
British Chamber of Commerce
in the Czech Republic

Na této dovolené jsem nebyl pouze se svou rodinou, ale i se svými českými přáteli. Alene Šimečkové, jedné z našich spolucestovatelek, jsem pro tento článek položil pár otázek.

Zajímalo mě, co ji na této destinaci překvapilo a zda je nějaký důvod, aby si tento výlet zopakovala?

1. Co mě na dovolené v jižní Anglii příjemně překvapilo? Jako turista jsem byla pozitivně překvapena rozmanitostí krajiny jihoanglického venkova. Po celou dobu našeho týdenního pobytu jsme neměli nouzi o atraktivní a pestré cíle. Na své si přijde vášnivý milovník historie, přírody i objevitel místní kultury.

2. Proč bych tam jela znovu? Jižní Anglii chci navštívit znovu především proto, že jsem ji opouštěla s pocitem značné nenasycenosti. Většinu krásných míst jsem záměrně minula díky mému skvělému průvodci - kamarádovi, který se snažil neúprosně se zkracující čas naší dovolené naplnit tím nejlepším z širokého okolí. Usadnutím do letadla na cestě domů jsem si uvědomila, že jsem si Anglii zamilovala a již v tu chvíli jsem plánovala další cestu. Bizarní pobřeží, skvostné zahrady, úctyhodné památky i romantické venkovské galerie, to všechno mi přirostlo k srdci a táhne mě zpět.